

ចន្ទករសាសនាបឋម (323)

ហុងសេវា ‘ទត្តិយត្តិនភ័ព្យខ្លោះ ?’ តើបីប៉ុណ្ណោះ

ສະຫງົບມາດສະນັກ (323)

អនុស៊ែវ ‘ទេសយុទ្ធផលកើតកើរយុទ្ធកី’ នៃបណ្តុះបណ្តាល

ມິວເຊີຍມສໂນສດ

> ປ.ບນາຄ

(เนื้อความต่อจากตอนที่แล้ว)

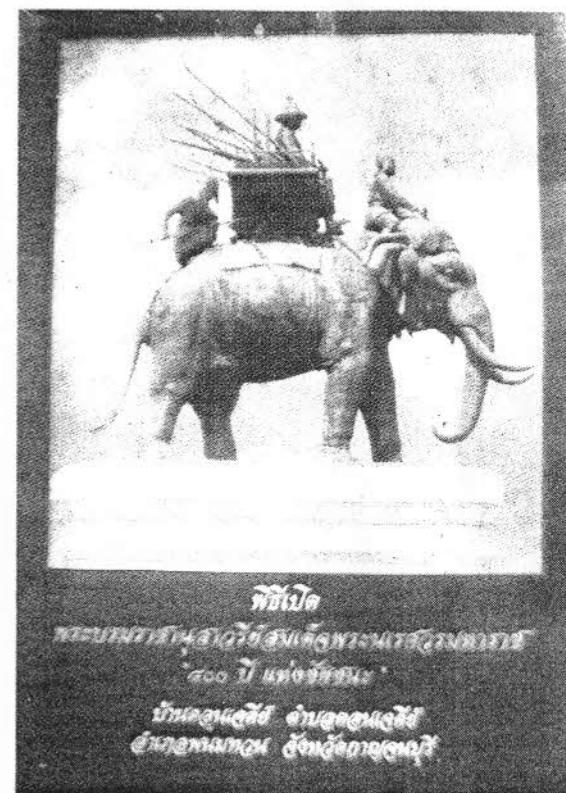
"... สำหรับเงินที่ได้จากการแลกเปลี่ยนหรือขายที่รัฐบาล
ได้จากการมอบหนังสือสมนาคุณแด่ท่านผู้มีจิตใจบริจาค ทุกบาท
ทุกสตางค์ ทางสมาคมจะรวบรวมมอบหมายให้ทางจังหวัด
กาญจนบุรี ตั้งเป็นทุนเพื่อการบูรณะพระเจดีย์ ที่ต่ำบลดอนเจดีย์
อำเภอพนมทวน ให้เหมาะสมกับที่เป็นพระเจดีย์สถานอันควรแก่
การรักษาไว้ในประวัติศาสตร์ และทางโบราณหัตถกรรมอีกด้วย ..."

ส่วนความเป็นมาของการคั่นபท “พระเจดีย์ยุทธหัตถี” ที่
อำเภอพนมหวาน” องค์นี้เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุของนักเรียนนักหัม
ลือพิมพ์หลายท่าน โดย “มหาเวช” ได้เขียนลงใน “หนังสือพิมพ์
ประชาธิปไตย” เป็นปฐม จากนั้นก็ได้มีนักเรียน-นักหัมลือพิมพ์
อีกหลายท่านได้ออกมาแสดงความสนับสนุนในเรื่องนี้ ซึ่งบพ
ความต่างๆ ก็ได้ถูกนำมาร่วมไว้ในหนังสือเรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถี
อยุธีฯ” ประกอบด้วยบทความต่างๆ ดังนี้

สนา�ยุทธหัตถีการจักอยู่ที่ตรงไหน ? (ห้องมด 7 ตอน)
โดย มหาเวกา (ลงตีพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย,
14 มกราคม 2516)

พระเจติยุทธ์ทั้งมีส่ององค์หรือ? (หัวหมุด 6 ตอน) โดย
นารេศ โนปกรณ์ (ลงพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ระ
หว่างวันที่ 19 ตุลาคม ถึง 8 พฤศจิกายน 2515, แก้ไขเพื่อนำ
มาปรับพิมพ์ครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2516)

ไปดูเรื่องเดียวกันได้จากเด็ก (15 ตอน) โดย ไซยันต์ ปรักติ
กุล (หนังสือพิมพ์ประชาธิรัตน์) ฉบับวันที่ 15 พฤษภาคม ถึง
5 ตุลาคม 2515

เจดีย์ที่ส่งสัญญาเป็น เจดีย์บูธพัคกี ที่ทำบนลดอนเจดีย์ อำเภอพนมหวาน จังหวัดกาญจนบuri

(ภาพจาก : หนังสืออนุสรณ์เนื่องในงานฌาปนกิจศพ คุณแม่กีรติประยูรหงษ์ วัฒนกุลaczดวิษยาราม, 1 พฤษภาคม 2516)

“แผนผังสรุปเส้นทางเดินทัพครัวสังคมชนชั้ง” (พิจารณาจากแผนที่โดยยังไม่ได้ตรวจภูมิประเทศ)

ต่อมาในวันสารที่ 3 มีนาคม 2516 ก็ได้มีการจัดการอภิปราย เรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถศิลป์ที่ไหน” ณ ห้องประชุมกรรมประชาสัมพันธ์ (ถนนราชดำเนินกลาง) โดย กลุ่มที่สนับสนุนว่า “เจดีย์ยุทธหัตถศิลป์อยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี” ซึ่งผู้เข้าร่วมกับป้ายประ

หนังสือพิมพ์เปิด พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
400 ปี แห่งชัยชนะ (ขนาด 8 หน้ายก จำนวน 84 หน้า)

(ภาษาจีน : หนังสือพิมพ์เปิด พระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมราชเทวราช มหาราช 400 ปี แห่งขัยนาน บ้านคอนเจติ้ย ตำบลคอนเจติ้ย อำเภอ พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี. 18 กุมภาพันธ์ 2546)

สันนิษฐานว่า อัญมณีหินที่นำพาพรมทราบ และที่อื่นๆ อิกคุลัยแห่ง รวมทั้งที่นักวิชาการบางท่านได้นำหลักฐานในหนังสือ “ไทยในจดหมายเหตุแกรมป์เฟอร์” ที่เขียนโดย “เอนเนยลเบรต แกรมป์เฟอร์” นายแพทย์เยอรมันประจักษ์คนที่บุรีราษฎร์อินเดียของ เนชอร์แลนด์ ที่เดินทางเข้ามากรุงศรีอยุธยาหลังเหตุการณ์ยุทธหัตถี ที่เมืองกาญจนบุรี ที่เมืองกาญจนบุรี ที่เมืองกาญจนบุรี

ความต่างๆ ก็ได้ถูกนำมารวมไว้ในหนังสือเรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถี อุยทีไหน” ประกอบด้วยบทความต่างๆ ดังนี้

สนมยุทธหัตถีคิรจกอุยทีตั้งในหิน (ทั้งหมด 7 ตอน) โดย มหาเวกา (ลงตีพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย, 14 มกราคม 2516)

พระเจดีย์ยุทธหัตถีก็มีสององค์หรือ? (ทั้งหมด 6 ตอน) โดย นรีภรณ์ (ลงพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ระหว่างวันที่ 19 ตุลาคม ถึง 8 พฤศจิกายน 2515, แก้ไขเพื่อนำมาร่วมพิมพ์ครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2516)

ไปถูเจดีย์องค์เดียวโดಡา (15 ตอน) โดย ไชยันต์ ปรักษิต กลุ่ม (หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย, ฉบับวันที่ 15 พฤศจิกายน ถึง 5 ธันวาคม 2515)

รู้อยุทธหัตถี (12 ตอน) โดย บริชา กลับรีชา (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน ถึง 13 ธันวาคม 2515)

เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีไหน? (5 ตอน) โดย มหาเวกา (ตัดจากนั้นเลือกพิมพ์ประชาธิปไตยวันจันทร์ ตั้งแต่วันที่ 8 มกราคม 2515 ถึง 12 กุมภาพันธ์ 2516), และการอภิปรายเรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีไหน?” ณ กรมประชาสัมพันธ์ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2516 เเละ 14.00 น.

อ่น ผู้ร่วมอภิปรายเรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีไหน?” ประกอบด้วยผู้ทรงความรู้ และเชื้อเลี้ยงในสังคม และวงวิชาการ คือ อาจารย์ภาส พุนทด, อาจารย์หลวง สุมาลัย, อาจารย์จุล หัศน์ พยากรณ์ และนายสันนิช ชนรักษ์ (ผู้ดำเนินการอภิปราย)

ส่วนในตอนท้ายของเล่มประกอบด้วยบทความ ซึ่งเป็นการสรุปสารเนื้อหาในการอภิปรายในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2516 ของ คุณนรีศ โนรีภรณ์ (จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันที่ 8 มีนาคม 2516 และฉบับวันที่ 10 มีนาคม 2516), เวลาเสียงสรรค์ โดย อาจารย์พร รัตนสุวรรณ (หนังสือวิญญาณ ของสำนักหันค้านค้าทางวิญญาณ ชุดที่ 9 ฉบับที่ 1, มกราคม 2516), ไปพิสูจน์ เจดีย์ยุทธหัตถีที่ดอนเจดีย์ โดย น.ส. ปaganina (จากนิตยสารชาวกรุง, เล่ม 7, เมษายน 2516) และสุดท้ายก็คือ ภาคผนวก ก.

เจดีย์ที่สังสัยว่าเป็นเจดีย์ยุทธหัตถี ที่ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

(ภาพจาก : หนังสืออนุสรณ์เนื่องในงานฉาบกิจศพ คุณแม่กี ประยุทธงษ์ วัดมหาธาตุวิหาราม, 1 พฤษภาคม 2516)

“แผนผังสรุปเส้นทางเดินทัวครัวสังคมชนชั้ง” (พิจารณาจากแผนที่โดยยังไม่ได้ตรวจสอบประเทศไทย)

ต่อมาในวันสารที่ 3 มีนาคม 2516 ก็ได้มีการจัดการอภิปราย เรื่อง “เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีไหน” ณ ห้องประชุมกรมประชาสัมพันธ์ (ถนนราชดำเนินกลาง) โดย กลุ่มที่สนับสนุนว่า “เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีไหน” จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้เข้าร่วมอภิปรายประกอบไปด้วย นายลิขิต สารส่อง (ชัพน์ บุนนาค), jm นอมรุณ รักษ์, นายคงเดช ประพัฒน์ทอง, นายประโยชน์ มั่นคงดี และดร.กมล ทองธรรมชาติ

ซึ่งผู้ร่วมอภิปรายส่องท่านแรก เป็นอดีตข้าราชการพิพารของพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์เจ้าอยู่หัว ที่ได้ตามเด็ดพระราชนิเคนทอกพระเนตร พระเจดีย์ยุทธหัตถี ที่ดอนเจดีย์ ตำบลหนองปลาหาร จังหวัดสุพรรณบุรี

ล้วนนายคงเดช ประพัฒน์ทอง เป็นอาจารย์ทั้งหน้าและใบโภราณดี สมัยประวัติศาสตร์ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, นายประโยชน์ มั่นคงดี เป็นอัยการประจำกองวิชาการ กรมอัยการ (ในฐานะผู้สูญใจค้นคว้าด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี) และท่านสุดท้าย ดร.กมล ทองธรรมชาติ รองศาสตราจารย์ หัวหน้าแผนกวิชาการปกรณ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และหลังจากนั้นไม่นานก็ได้จัดพิมพ์หนังสือ “เจดีย์ยุทธหัตถีอุยทีสุพรรณบุรี” (ขนาด 8 หน้ากาก จำนวน ประมาณ 300 หน้า) ออกมาก

และหลังจากนั้นไม่นานทางรัฐบาลก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อพิจารณาเรื่องนี้ ซึ่งในที่สุดก็ได้ลงมติให้ “เจดีย์ยุทธหัตถี” อุยทีจังหวัดสุพรรณบุรี -

ทั้งๆ ที่ได้มีนักโบราณคดีอภิมานยืนยันว่า “เจดีย์ที่สุพรรณบุรีเป็นสมัยทรายดีไม่ใช่สมัยอยุธยา” และจากการตั้งข้อ

หนังสือพิมพ์เบ็ด พระบรรราชานุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช 400 ปี แห่งชัยชนะ (ขนาด 8 หน้ากาก จำนวน 84 หน้า)

(ภาพจาก : หนังสือพิมพ์เบ็ด พระบรรราชานุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช 400 ปี แห่งชัยชนะ ณ บ้านดอนเจดีย์ ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี, 18 กุมภาพันธ์ 2546)

ล้วนนิรฐานว่า อยู่ที่อำเภอพนมทวน และที่อื่นๆ อีกหลายแห่ง รวมทั้งที่นักวิชาการบางท่านได้นำหลักฐานในหนังสือ “ไทยในจดหมายเหตุแกรมป์เฟอร์” ที่เขียนโดย “เอนเบลเบิร์ต แกรมป์เฟอร์” นายนพพิทย์เยรมันประจำตำแหน่งทูตของบริษัทอิสต์อินเดียของเนเธอร์แลนด์ ที่เดินทางเข้ามากรุงศรีอยุธยาหลังเหตุการณ์ยุทธหัตถีประมาณ 48 ปี ซึ่งระบุว่า “เจดีย์ยุทธหัตถี อุยทีหัวด觚เข้าหองพระนครศรีอยุธยา”

ซึ่งในเวลาต่อมาอีก 30 ปี ชาวญี่ปุ่นบุรีก็ได้บูรณะพระเจดีย์องค์ดังกล่าว และทำการก่อสร้าง “พระบรรราชานุสรณ์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช” ณ ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี แล้วทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2546

ส่วนประวัติของ “คุณแม่กี ประยุทธงษ์” มีดังต่อไปนี้ “คุณแม่กี ประยุทธงษ์” เกิดปี 2427 ที่ตำบลนางนาก อำเภอคนที จังหวัดสุมทรสลงคราม โดยเป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนทั้งหมด 6 คน ของนายเต็ก และนางแสง ต่อมาได้สมรสับนายชิว ประยุทธงษ์ มีบุตรธิดาด้วยกัน 8 คน ซึ่งนางล้ำไย (บุตรคนที่ 7) ได้สมรสกับ พล.ต.ท.จำรัส มังคลารัตน์ (อดีตนายสามาçonชาว กาญจนบุรี)

เมื่อสมรสกับนายชิว ประยุทธงษ์แล้วจึงได้พากันย้ายไปทำการค้าอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เนื่องจากการที่คุณแม่กี เป็นผู้รักษาสุขภาพเป็นอย่างดี จึงเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง แม้ว่าจะมีโรคเบาหวานเป็นโรคประจำตัว แต่ด้วยความที่ท่านรักษาตัวปฎิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัดโรคจึงไม่สามารถทำอะไรได้ จนกระทั่งท่านเจ็บป่วยได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2515 อายุได้ 88 ปี ■